

Itt – Hon

A Károlyi István Gyermekközpont folyóirata
10. évfolyam, 2012/1. szám, január

Vándorkupa 2011

Az évvégéhez közeledve barátságos labdarúgókupát rendeztünk a Speciális Gyermekotthonban **2011. december 28-án**. Ez volt az első és egyben hagyományteremtő alkalmá a „Vándorkupa” elnevezésű futbalsorozatnak. A meghirdetett versenyre összesen öt csapat jelentkezett, akik összemérték ügyességüket, tudásukat a foci pályán. A versengő csapatok a „Speci Farkasok”, a „Kék Cápák”, a „Harcosok”, a „Kalandorok” és a kizárólag hölgyeket felsorakoztató „Bűbajos Boszorkák” voltak. A többi csapatban fiatal növendékek és a nevelő-gondozó személyzet tagjai vegyesen vettek részt. A pályán egymást erősítve, kiegészítve, óriási lelkesedéssel küzdöttek a játékosok. A mérkőzéseket Kiss Tamás a REAC NBII játékosa vezette, aki olykor be is állt egy csapatba játszani, vigyázva a játék „tisztaságára”. A verseny forgatókönyve szerint mindegyik csapat megküzdött a másikkal 15 perces körmérkőzések keretében. Ennyi játékidő éppen elég volt arra, hogy a csapatok megmutathassák, mit tudnak, no meg arra is,

hogy jól elfáradjanak – itt elsősorban a „Bűbajos Boszorkákra” gondolunk. Kisebbszurkolótábor is összegyűlt a „Jelátó” szélén, hogy hangos buzdítással lelkesítse a pályán cikázó csapatokat. A külső biztatás és a belső elszántság hatására egy-egy meccs alatt mindkét fél kapuját gólzápórok ostromolták. A szurkolók üdviválgása olyan hangos volt, hogy az épület másik végében dolgozó szakácsok is nyomon követhették a tornateremben zajló eseményeket. A konyhai személyzet – a saját eszközeit felhasználva – időnként egy-egy nagy tálca zsíros kenyérral fokozta a verseny emelkedett hangulatát. Ennek az energiapótlásnak mindenki nagyon örült. A körmérkőzéseket követően az éremsztás és az ajándékosztás sem maradt el. A REAC Sportiskola ügyvezetője, Sági Ferenc minden csoportnak felajánlott egy új foci labdát és kisebb meglepetéseket. Az átadott érmeket és a kupákat a Fóti Gyermekköz-

▷ a 2. oldalon

Tartalom

- **Vándorkupa 2011**
- **Piknik**
- **A migránsok vezetője**
- **Speciális tagozat képzőművészeti program**
- **Megkérdeztük**
- **Az 54-dik évforduló**
- **A nagy „hadművelet”**
- **Meskójárat 2011**
- **Hírek-információk**
- **Kisíráások**
- **Olvass figyelmesen!**

*Bort, búzát, békességet,
Sötétségben fényességet!
Új esztendő újat hozzon,
Régi jótól meg ne fosszon.
Ki barát volt, az maradjon,-
Ki elindult, az haladjon.*

*Békés, Boldog Új
Eszteudöt kíván minden
kedves olvasójának a
Szerkesztőség!*

P az 1. oldalról!

pont Növendékekért Alapítvány támogatásával biztosítottuk. Nem volt meglepetés, hogy a győztes csapat a „Speci Farkasok” alakulata lett. Ők kapták meg azt a Vándorkupát, amiért a következő évben újra meg lehet majd küzdeni. A második helyezett a „Kék Cápák”, harmadik pedig a „Búbajos Boszorkák” csapata lett. A két negyedik helyezést a „Harcosok” és a „Kalandorok” csapata érte el. A torna legjobb játékosának Szabó Flóriánt választották a program szervezői és lebonyolítói. Nem mellékesen komoly eredménynek könyvelhetjük el azt is, hogy a verseny során sérülés nem történt, valamint még a vártnál is jobb volt a hangulat. Az igazi nyereeményt azonban mindenki számára a játék öröme, és az együtt eltöltött idő jelentette. - Kissné Szentmihályi Marian, Albi Katalin -

Az utolsó számunk **Olvass figyelmesen!** rovat kérdéseire egy növendékünk válaszolt helyesen. **Bordás Csilla** 2000 forint pénzjutalomban részesül. Gratulálunk!

2011 decemberében számos olyan önzetlen és nagylelkű magánember, illetve cég kereste fel intézményünket, akik adományozással egybekötött program, vagy csupán a különféle csatornákon felajánlott ajándékaik eljuttatása révén varázsolták meghitté növendékeink számára a karácsonyt. Minden adományozónknak ezúton is hálásan köszönjük a segítségét!

Piknik

2011. november 13-án a nevelőink és velünk foglalkozó más szakemberek ötletén felbuzdulva egy egész napos „pikniken” vettünk részt a Somlyó-hegyen és a Fóti-tónál, összesen körülbelül 20-an a migráns csoportokból. Nekem ez volt az első közös programom a többiekkel itt Magyarországon, és már előre várom,

hogy még több ilyen élményem lehessen. Az egész napos programra vittünk magunkkal tollast, focit, röplabdát, de még sárkányeregetésre is sor került. Talán ez a nap lehetett az első igazán hűvös őszi nap, így, aki nem mozgott, az a tűz körül melengette meg elgémberedett végtagjait. A tűz másik funkciója a főzés volt, hiszen két séfünk, Qari és Hassan, a bográcsban burgonyát és csirkét főzött. Ők olyannyira előre dolgoztak, hogy mire a többség gyalog megérkezett a Fóti-tóhoz, ők már a kész étellel fogadtak bennünket. Számomra a legemlékezetesebb a tűz körüli zenélés és éneklés volt. Rég éltem át ilyen meghitt pillanatokot, éppen ezért is készítettem sok fényképet és videót, hogy bármikor fel tudjam majd idézni ezeket az érzéseket. Ez a nap segített kizökkenteni engem és mindenki mást is a mindennapok problémáiból. Jó volt elfelejteni néhány órára azt a sok borzalmat, amin mind keresztülmentünk, amit, ha nem is látszik, magunkban hordozunk, és amelyek ilyen programok nélkül felemészítik, mérgezik a lelkünket. Mind hálásak vagyunk a velünk foglalkozó felnőtteknek, hogy feláldozták érünk a hétvégéjüket, és szeretettel, emberséggel, empátiával viseltetnek irányunkban. Köszönjük! - Hasibullah Darwish -

A migránsok vezetője

Kreka Zoltán 2011 szeptembere óta a menekült fiatalok otthonvezetője. Felkértem egy rövid beszélgetésre abból a célból, hogy megismerhessük munkáját..

Miként kerültél kapcsolatba a migráns fiatalokkal?

9 évig egy szállítványozási cég logisztikusa voltam, ahol elektronikai alkatrészek raktározásával foglalkoztam. Feleségem ekkor már Bicskén dolgozott a Menekülteket Befogadó Állomáson, így 2008 decemberében az ő segítségével kerültem elsőként éjszakai gyermekfelügyelő státuszba, majd később nevelői státuszba a kísérő nélküli kiskorúak mellé. Vezetővé már itt a Gyermekközpontban neveztek ki 2011 szeptemberében. Jelenleg 6 migráns csoportunk van. Feladatom a fiatalok mindennapi életének operatív koordinálása, a velük foglalkozó munkacsoport irányítása, miközben szorosan együttműködöm a különféle hivatalos szervekkel és a Gyermekközpont más munkatársaival is.

Hogyan éltek meg a fiatalokkal együtt a kényszerű „átköltözést” Bicskéről?

2010 májusában történt egy jogszabályváltozás, mely kimondta, hogy kísérő nélküli kiskorú nem tartózkodhat befogadó állomáson, így Bicskén sem. Ettől kezdve evidens volt, hogy költöznünk kell, csak azt nem tudtuk, hogy mikor és hová kell majd mennünk. A migráns fiatalok egyébként már várták a költözést, hiszen 2010 nyaratól kezdve 3 időpontban 3 utógondozói csoport már átkerült Főtra, akikkel a távolság ellenére szoros kapcsolatban maradtunk. Őket meglátogatva mindenkinek megtetszett a főtői rekreációs környezet, amely nem hasonlítható össze a bicskei befogadó állomással. 2011 szeptemberében vált valósággá a költözés ténye. Úgy látom, hogy jól érzik itt magukat a fiatalok, a tágabb és szűkebb lakókörnyezetük komfortosabb, otthonosabb, infrastrukturálisan jól felszerelt. Az étkezés terén sincsenek már olyan sarkalatos problémáink, mint Bicskén.

Hogyan változott a kísérő nélküli kiskorúak ellátása a Gyermekvédelmi törvény hatályának rájuk való kiterjesztésével?

A migráns fiatalok a gyermekvédelmi rendszer hatálya alá kerülve nehezebben élik meg azt, hogy olyan kötelességek és szabályok vonatkoznak rájuk, amelyek Bicskén még nem voltak ilyen integráltan keretbe foglalva. Sok esetben bármilyen következmény nélkül élhették mindennapjaikat, amit itt Főton már nem tehetnek meg. Nem utazhatnak, nem mulaszthatnak az iskolából következmények nélkül, nincs lehetőségük arra, hogy a rendszeren belül ki-be járjanak. Változott a pénzügyi ellátásuk is a gyermekvédelmi törvénynek megfelelően, például korábban az iskolába járó fiatalok nem kaptak bérletpénzt az utazáshoz. Egyébként a fiatalok mintegy 80%-a diákmunkával pótolja „bevételeit” az iskola mellett. Az iskola terén is nagyok a változások. Bicskén egy fejlesztőpedagógus összevont osztályban foglalkozott differenciáltan minden kiskorúval. Jelenleg ez másként van, hiszen a tankötelezettség a migráns kiskorúakra is kiterjed, ezért a magyar iskolarendszerben, több iskolával együttműködve, járnak külső iskolákba a fiatalok.

Megjegyzem, a magyar oktatási rendszer nincs teljes mértékben felkészülve arra, hogy integrált keretek között tudja oktatni a fiatalokat. Másik oldalról megközelítve pozitívumként kell értékelni azt, hogy az iskola

keretet ad a fiatalok életének, valamint elősegíti a magyar nyelv, a kultúra, a szokások, a normák teljesebb megismerését.

Miként látod a migráns fiatalok esélyeit, beilleszkedési törekvéseit?

Közhely, de a fiatalok többsége nem akart Magyarországra jönni. „Tranzit országként” gondolnak ránk, mígnem a hatóságok lefűlelik őket, hogy jogtalanul tartózkodnak hazánkban. Ennek ellenére a szándék megvan bennük, hogy integrálódjanak, bár van, akiknél ez hosszabb időt vesz igénybe. Természetesen a magyar barátok igen sokat tudnak lendíteni ezeken az integrációs törekvéseken, a magyar nyelvismeret elmélyítésében, és a kulturális szokások harmonizálásában. A beilleszkedést egyértelműen erősíti az iskola, ahol hosszú évek kemény munkája árán szakmát, végzettséget szerezve, a jogszabályi keretek között lehetőség szerint magyar állampolgárságot szerezve, akár már legalában a migráció útjára léphetnek a fiatalok. Sokuk hamar felméri és megérti azt, hogy az iskola nem kényszer, hanem a jövőjükbe vetett lehetőség. Azt gondolom, az integráció kérdésében jó úton járnak a fiatalok. Az előítéletek kérdéskörében a terrorista szót hallom a legtöbbit. Ezek a negatív címkék olyan emberektől érkeznek, akik nem ismerik a fiatalokat és problémáikat. Tapasztalatom szerint, aki megismeri őket, képes az ellenérzéseit leküzdeni. Ebben segít az is, hogy a fiatalok Budapestre járnak iskolába, és igyekeznek kapcsolatba kerülni másokkal is. Itt Főton pedig minél több olyan programra lenne szükségünk, ahol lehetőség adódna az ismerkedésre.

Mi történik azokkal a fiatalokkal, akik kikerülnek a gyermekvédelmi ellátórendszerből?

Ugyanaz, mint a magyar állami gondoskodásban élő fiatalokkal. A nagykorúak esetében kirívó szabálysértés esetén megszűnik az utógondozói ellátásuk, de más gyermekvédelmi intézményben személyesen kérheti a fiatal újból az utógondozói ellátását. A kiskorúak a gyermekvédelmi intézmények különféle ellátási típusaiba helyezhetőek át a fennálló problémáknak adekvátan. A gyermekvédelmi rendszerből való végleges kikerülésük után nekik kell megteremteniük önállóan a létezésük, lakhatásuk feltételeit, ami az ő menekültügyi státuszukat nem érinti.

Végül magánéletered felől érdeklődnék.

Feleségemmel, a nemsokára 2 éves kisfiammal, valamint egy cicával élek a XV. kerületben, akik mindenben támogatnak engem.

Köszönöm a beszélgetést!

- Szalai Zsuzsanna -

Speciális tagozat művészetterápiás program

A Speciális Gyermekotthon délelőtti iskolai oktatásában kapott helyet a **képzőművészeti terápia**. A fejlesztő foglalkozások kiscsoportos keretek közepe, egyénre szabott, differenciált módszerekkel, ám a fiatalok együttműködésével valósul meg. Az alább látható képzőművészeti remekművek a 16 éves, tehetségét bontogató fiatal, **Bácsván Rajmond** alkotásai. Egyedi és önálló stílusában keverednek az impresszionista és nonfiguratív módszerek.

- Molnár Márta -

Páricsi Józseftől, a Speciális Gyermekotthon vezetőjétől kérdeztük, hogy miként telt a fiatalok első karácsonya és szilvesztere a gyermekotthonban?

A fiatalok többsége a gyámhivatal engedélyével családja körében, vagy korábbi gondozási helyén tölthette a karácsonyt, ezért „előrehozva” 2011. december 21-én tartottuk meg minden csoportban a meghitt hangulatban telt szentestét. Az otthon már ezt megelőzően karácsonyi díszbe öltözött,

hiszen az ablakokra, falakra már az iskolai szünet előtt gyönyörű alkotások kerültek fel. A közös ünneplés napján minden csoportban nagy készülődés közepette dolgozók és gyerekek közösen díszítették fel a karácsonyfát. Kötetlen beszélgetés keretében elevenítették fel a karácsonyi hagyományokat, szokásokat és Jézus

születésének történetét. A meghitt hangulatban a fiatalok saját korábbi családi körben, vagy más intézményben eltöltött karácsonyi emlékeiket felidéztek, illetve megosztották egymással. Minden csoport kis meglepetésműsorral is kedveskedett. Volt, ahol verset szavaltak, énekeltek, vagy például a Csibész csoport lakói: A kis hercegből idéztek. Az ünnepi vacsorát gyönyörűen megterített asztaloknál fogyasztották el külön-külön a csoportok, amelyet a dolgozók által otthonról hozott süteményekkel, édességekkel egészítettek ki. Természetesen a meghitt együttlét mellett az ajándékozás sem maradt el. A szépen becsomagolt ajándékok között találtak a fiatalok olyan ajándékokat, amelyek a kívánságlistáikon szerepeltek, de természetesen nem várt meglepetéseket is rejtettek a kis ajándécsomagocskák. Többek között illatszereket, órákat, mp3 lejátszókat, vagy olyan csoportos meglepetést is kaptak a fiatalok, mint az a többfunkciós csocsóasztal, amelyet az Elfogadlak csoport saját csoportpénzből vásárolt

meg magának. December 24-én már csak „kislétszámban” ünnepeltük az otthonban a karácsonyt. Ezen a napon tiszteletüket tették az otthonban az intézmény vezetői, akik az ünnepi köszöntés mellett bejglivel lepték meg a fiatalokat. A szilveszter hasonlóan jó hangulatban telt el, mint a karácsony, ráadásul meglepetés sztárvendég is érkezett fiatalokhoz, hiszen a Tv2 jóvoltából Kállay-Saunders András „mini a capella” koncertje fokozta a hangulatot. András az éneklés mellett többnyire a zene bűvkörében maradvá beszélgetett hosszasan a fiúkkal a zenei ízlésükről, hangszeres tudásukról, és persze a Megasztár műsoráról is, amelyet autogramosztás és közös fényképezkedés kísért. A fiúk persze leginkább arra voltak kíváncsiak, hogy mi a helyzet Tolvai Renátával, András kedvesével, illetve, hogy miként tudnák a Tv2 csinos riporterhölgyének a telefonszámát megszerezni... Éjfélkor, már ki-ki a maga csoportjában ünnepi „csókolózásra” és fogadalomtételre is sort kerített...

Szabó Flóriántól, a Speciális Gyermekotthon növendékétől kérdeztük, hogy 2011. december 2-án miként érezte magát az OTP Bank Lovas Világkupáján?

A lovas bemutató nagyon tetszett a társaimnak és nekem is. Leginkább Lorenzo bemutatója ragadott meg,

aki lenyűgözött valamennyiünket. A program sok műsor-számból állt. Láthattunk időmérő futamokat és lóháton különféle mutatványokat bemutató kisgyerekeket is. Nagyon tetszett a lóverseny, amikor a gyerekek és a felnőttek is versenyeztek. Valamennyien jól éreztük magunkat. Köszönjük, hogy eljuthattunk egy ilyen rendezvényre.

- lejegyezte Szalai Zsuzsanna -

Az 54-dik évforduló

Az évtizedek óta tartó hagyományoknak megfelelően telt intézményünkben a **Gyermekközpont 54. születésnapja** alkalmából szervezett ünnepi rendezvény **2011. november 15-én**. A késő őszi nap

ellenére az időjárás kellemes melegséggel ajándékozott meg bennünket. Hétköznapi munkanap ellenére sokan látogatták meg egykori otthonukat. A jelenlegi gondozottakkal és dolgozókkal együtt kaphattak valamit, ami csak nekik, nekünk szólt, ajándékot: egy derűs, szép napot! Rendez-

vényünk ünnepi „értekezlettel” vette kezdetét. Az első ajándék, a gyerekek műsora, igazi aktualitást hordozott magában, hiszen a Három kívánság népmese átdolgozásával, magukkal ragadó módon gondolkodtattak el mindannyiunkat arról, hogy vajon ha hármat kívánhatnánk ... mi is lenne az? Cziko Benjámin igazgató úr ünnepi köszöntőjében is felmerült kívánságként,

hogy a jövőben még sok születésnap megnyitó helyszíne lehessen a Márványterem. A rendezvény a Károlyi - díjak, a Pedagógus Szolgálati Emlékérmek, Arany és Gyémánt Oklevelek átadásával folytatódott. Életpályájuk, hivatásuk elismeréseképpen négyen vehették át Gyémántoklevelüket, és egy Aranyoklevél átadására is sor került. Gyémánt Oklevelet vehetett át **Bradács Illés** nyugdíjas nevelő, **Dr. Albi Istvánné** nyugdíjas tanár, **Piszlinger Károlyné** nyugdíjas tanár, **Ray Erzsébet** nyugdíjas tanár. Az aranyoklevelet pedig **Biácsi Jánosné** nyugdíjas nevelő kapta. A Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetést **Csizmazia Sándor** nyugdíjas fejlesztő pedagógus, illetve **Farkas Lajosné** nyugdíjas nevelő vehette át. A Károlyi István - díjat két munkatársunk érdemelte ki: **Holló Miklós** gépkocsivezető, illetve **Schuszter József** műszaki vezető. Minden kitüntetettnek gratulálunk.

Születésnap programunk a délután folyamán a tiszteletadás jegyében folytatódott. Koszorúzással emlékeztünk meg Dr. Barna Lajos alapító igazgatóról és Helmuth Burchardt professzor úrról. A megemlékezés szavait Posztós Lászlóné nyugalmazott igazgató-helyettes és Cziko Benjámin igazgató tolmácsolta. A nap talán legvidámabb részét élhettük át a hagyományos születésnap váltófutás kapcsán. Minden gyermekotthoni

egységünk és a dolgozóink is képviseltették magukat a versenyen. Gyerekek, felnőttek, izgatottan versenyeztek egymással „természetesen” a finom tortáért. A visszatérő növendékek és dolgozók köszöntése a kora esti órákban inkább kötetlen beszélgetéssé alakult át, amelyet a Márványterembe beszállított finom gulyásleves illata szakított félbe. A vendégség elmaradhatatlan része, a vacsora szokatlan csöndben zajlott, amely a szakács főztje elismerésének tudható be. A vendégeinknek köszönjük a látogatást, a szervezésben és lebonyolításban részt vevő munkatársainknak pedig a munkájukat.

- Fonódiné Rutka Izabella -

A nagy „hadművelet”

2011. november 5-e délelőttjén számos kijelölt célterületen nagy megmozdulás közepette szállt szembe gyermek és felnőtt egyaránt a Gyermekközpont lombhullató fáinak földre hullott levéltömegeivel... Az emberi erőforrás megléte mellett különféle eszközökkel „felfegyverkezve” hódítottuk vissza a falevelek által hetek óta már elfoglalt területeinket. Kitervelt és összehangolt hadművelet

keretében traktorral és teherautóval „deportáltuk” távolabbi tájakra az időközben „áldozatul” esett leveleket, melyeket előtte egy nagy gyűjtőponyvára tes-

séltünk fel lapátok, gereblyék, vasvillák segítségével. Az egész délelőttön át tartó „villámháborúnk” időközönként „állóháborúba” csapott át, hiszen szoros határidőt tartva a logisztikai háttéracsatornákból „motivációs muníciók” érkeztek tea, zsíros kenyér, vajás kenyér és frissen gőzölgő sütemény formájában. A különféle helyszíneken egyszerre zajlottak az események. Az Ifjúsági klub környékén a „veteránok” tisztították meg a terepet nagy eszmecsere közepette. Velük szemben a Különleges Otthon lakói bújócskával egybekötte buktatták le az elrejtőzött levélkupacokat. A Speciális Otthon csapata elsőként szándékosan körbekerítette magát, majd hullámozó csatakiáltások közepette kitört védvonalai mögül. A nap során önkéntes

horgászcsapatok is csatlakoztak hozzánk a tó partján. A Madárház körül elterülő tisztáson a „külföldről” érkezett pozitív életszemlélettel egybekötött mosoly és derű kényszerítette térdre az ellenállókat. Az irodaház környékén eközben megkezdődtek a béketárgyalások... A mindkét fél által aláírt

békeszerződés értelmében a levelek kötelezték magukat arra, hogy csak az első igazi fagyos napok beállta után lépnek el bennünket újra...ez körülbelül fél nap után be is következett, mely újabb hadműveletet vont maga után!

- Szalai Zsuzsanna és migráns segítői -

Meskójárat 2011

Mint ahogyan az elmúlt években példa volt, **Meskó Zsolt úr** idén is gondolt ránk. **2011. december 22-én** a különleges otthon lakói az első sorokból élvezhették a **Fővárosi Nagycirkusz** Fenmo című előadását. Az akrobaták idén a cirkusz születésének hazájából, Kínából érkeztek hozzánk. Az előadás során több kisebb történetet mutattak be, amely a kultúrájuk és előadásmódjuk jellegzetes eleme. A gumi testű lányok a szó szoros értelmében félelmetesen ügyesek és kecsesek voltak, a fiú akrobatákat pedig a bátorság, valamint a pontosság minden ugrásnál és mutatványnál jellemezte. A kisebbek és nagyobbak egyaránt lenyűgözve figyelték az előadást, így egy felejthetetlen emlékekkel kezdték el a téli szünetet. - Rózsa Ágnes -

2011. december 26-án délelőtt újra útjára indult a **Meskójárat**, fedélzetén 23 fővel. Aki már visszatérő vendége a Meskó Zsolt producer úr irányította „kulturtúrának”, annak kétsége sem volt a felől, hogy a program elején tapasztalt kis csúszás ellenére még időben érinteni fogjuk járatunk első állomását: a Vígszínházat. Igen, igen, idén a megszokott programsorozatunkat hátulról előrefelé haladva valósítottuk meg... A Vígszínházban egészen „A padlásig” kellett felszaladnunk, hogy mi is nyomon követhessük azt, hogy az élő-, a holt- és a komputervezérelt lelkek találkozásának kavalkádjára hová is vezet majd. Hát mi is meglepődtünk, hogy végül a

New York Kávéházba irányítottak át bennünket, ahol az idén a még káprázatosabb karácsonyi pompába öltöztetett épületben egy óra erejéig prominens személyeknek kijáró kiszolgálásban volt részünk. Egy órán át tartó „királyságunk” megkövetelte, hogy „uralkodásunk” jelképeként a Vajdahunyadvárba „teleportáljuk” magunkat, ahol a ki-ki maga választotta betlehemi jászlában megpihenvén új erőre kaphasson, majd lóra pattanva kivágtathasson a Hősök terére, ott fejet hajtva tisztelegjen Magyarország egykori nagyjai előtt. A közben esti ködbe burkolódzott Budapest méltóan megvilágított Andrássy útja „díszmenetként” kísért fel bennünket a Budai Várig, ahol csak egy „siklás” erejéig maradtunk. Budapest ragyogó körpanorámája megkívánta, hogy hazafelé tartva még sétakocsikázzunk egyet. Mindannyiunk nevében tolmácsolva: köszönjük!

- Szalai Zsuzsanna -

2011. november 2-án a Különleges Otthon, 2011. december 12-én a Speciális Otthon 6-6 lakójának biztosította a káposztásmegyeri **Aquaworld** élményfürdője a víz közegében való rekreálódást. Mindkét alkalom során már napokkal előtte várták a gyerekek, hogy végre elindulhassunk a programra, amiben nem is csalódtak. Az első alkalom során többnyire mozgásukban akadályozott gyerekek vettek részt, akik a melegvízes medencét, a hullámmedencét és apróbb csúszdákat koptatták visszhangzó örömkriáltások közepette. A második alkalommal bónusz programként tömegközlekedéssel közelítettük meg a helyszínt. A résztvevő fiataloknál látni lehetett az izgalmat, amit a sok csúszási lehetőség kombinációja okozott. Végül minden csúszdát kipróbáltak. Volt, aki

testedzésként pár hosszt is leúszott. Bár a hullámmedence üzemen kívül volt, oda is belátogattunk. Egy alkalommal az egyik fiatal az egyik nagycsúszda tetején, kezében a csúszógumival, „sokat gondolkodott”, de végül félelmét legyőzve a sötét csúszda mélyére vetette magát. Még azt is elfelejtette örömeiben, hogy a csúszda aljában megvárjon engem... Mindkét programunk során olyan gyerekek és fiatalok vettek részt, akik korábban még nem jártak a fürdőben. Így a vizuális élmény mellett maga a fürdés és csúszás jelentette a hétköznapoktól való elszakadást. Azt gondolom, hogy ezek a pillanatok felejthetetlenek mindannyiunk számára! **KÖSZÖNJÜK!**

- Kissné Szentmihályi Marian -

A Gyermekközpont területén működő **Fóti Szabad Waldorf Iskola** gimnáziumának 11. osztálya önkéntes munkával igyekszik színesebbé tenni a Különleges Otthonban élő gyermekek napjait Arnold Eszter mentor vezetésével. Az elmúlt időszakban több programra is meghívták az iskolások a gyerekeinket. **December 9-én** például az iskolájuk adventi kertjében közös gyertyagyújtással egybekötve idézték fel a karácsony szellemét. Ezt megelőzően **2011. november 11-én Szent Márton napi felvonulásba** vonták be gyerekeinket. Ezt a programot Lovas Ádám ekként összegezte: „Elsőként meglátogattam a csoportunkban a Waldorf Iskola két tanulója, akik elmesélték Szent Márton püspök életét, amiről én korábban nem hallottam. Márton katona volt, de megtért, és nem harcolt tovább. Ő annyira jó volt az emberekhez, hogy azok püspökké választották. Ám ő nem akart püspök lenni, ezért elbújt a libák közé, akik gágogásukkal lebuktatták. Amerre csak járt, segített a betegeknek, meg-

8.

osztotta köpenyét, ételét a szegényekkel. Így lett a szegények védőszentje. A mesét követően alig vártuk, hogy besötétedjen, és lámpásainkkal a kezünkben felvonuljunk. A felvonulás a Waldorf Iskolánál kezdődött, ahol a mesét előadták nekünk a kisiskolások. Az előadás megvilágításaként a nézők kezében pislákoló lámpások szolgáltak. A lámpások

segítettek abban is, hogy ne fázunk olyan nagyon. Az igazi felvonulás a tó körül volt, ahol az iskolások több jelenetben elevenítették meg a koromsötétben Márton életének főbb állomásait. Én mindenkin a különleges csoportokból azt láttam, hogy élvezzi a programot, mert mosolyogtunk, nyüzsögöttünk, megállás nélkül beszélgettünk kísérőinkkel, ja és senki sem félt a sötétben.”

- Horváth Bernadett, Lovas Ádám -

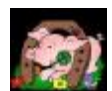
2011. november 24-én a Speciális Gyermekotthonának egyes csoportja a **Mátrában** járt Barna Karcsi bácsi, Pálinkás Ági néni, Horváth Erika néni és Páricsi Józsi bácsi kíséretben. Nevelőink saját gépjárműveikkel fuvaroztak el bennünket Mátraházáig. Onnan már gyalog kellett csúcsot másznunk, egészen a Kékestetőig. A túra felfelé vagy 3-4 órán át tartott. Séta közben beszélgettünk, és nézelődtünk mindenfelé a csipős téli hidegben. Már alig vártuk, hogy felérjünk a hegytetőre, és leüljünk valahová, együnk, igyunk egy kicsit, mert ugyebár bent a speciben keveset mozogunk, ezért így hirtelen nekivágni a hegynek elég megerőltető volt számunkra. Lefelé jövet a hegyről két csapatra váltunk szét. Az egyik csapat, amelyben én is voltam, a Tv-torony melletti sípályán sétált lefelé az autókhoz, a másik csapat a turistajelzést követve igyekezett le a hegyről. Mégis ők tévedtek el kicsit. Így egy jó nagy kerülő úton tudtak csak lejönni a hegyről, miközben már be is sötétedett. Végig telefonos kapcsolatban voltunk velük, és türelmesen vártuk őket. Ha ilyen nagy gyalogtúrára nem is vágyunk, de kisebbek azért jól esnének rendszeresen. Köszönjük a kimozdulás lehetőségét.

- Tóth Viktor -

2011. december 3-án a gödöllői **Pelikán Makett Klub** tagjai látogattak el hozzánk, azzal a céllal, hogy megismertessék velünk életük hobbiját, a makettépítést. Ajándékba hoztak nekünk rengeteg össze-

P a 9. oldalon

Itt - Hon

8. oldalról!

illesztésre váró makettet, amelyek között repülőgépek, űrhajók és autók is voltak. A programon én voltam egyedül lány, a többiek mind fiúk voltak a Különleges Otthonból. Egyébként többségünknek fogalma sem volt

arról, hogy mi is az a makettépítés, mit is akarnak tőlünk vendégeink, és mit is fogunk egyáltalán csinálni... Az építésre szánt három óra olyan gyorsan eltelt, mint egy pillanat. Mondhatom azt is, hogy abba sem akartuk hagyni az építést, mert nagyon jól éreztük magunkat.

Kitűnően lefoglalt minket ez a hobbi. Persze, nem csak építettem, hanem közben beszélgettem is a szabadidőmről, a makettépítés rejtelméről segítőkkel, aki velem szemben ült. A többiekben is ugyanazt láttam, amit én is éreztem, hogy nagyon jól érzik magukat. Ők is ugyanúgy beszélgettek a velük szemben ülő segítőkkel, és közben gyártották a maketteket. Mindenki saját maga döntötte el, hogy milyen makettbe kezd bele, amelyekhez számomra nem megfejthetetlen „szerelési útmutatók” is tartoztak. Az útmutatók alapján én először űrhajót, utána egy régi autót, legvégül egy harci repülő bombákkal építettem. Az elkészített makettjeimet hazavittem, kivettem a játékos polcomra, és persze nem csak nézem őket, hanem játszani is szoktam velük. Az egyiket azóta már le is matricáztam. Ha lehetne, most egy duci kutyát makettoznék le, J

- Bordás Erika -

2011. december 5-én

a káposztásmegyeri Aquaworldben volt lehetősége a Különleges Otthon lakóinak találkozni az igazi finn Mikulással, Joulupukival. A Mikulás „fogadóirodája” a hullámedencénél volt szép karácsonyi díszbe felöltöztetve, ahová fel is mehettek a gyerekek. Ám a nehezebben mozgókhoz maga a Mikulás lépett le a színpadról. Mindenkinek osztott ajándékot, valamint jókívánságokat, mégis leginkább a közös fényképezkedésnek volt sikere a gyerekek körében, hiszen a finn Mikulásnak valóban igazi volt a göndörbongor szakálla. A mi ajándékunk egy közös ének

volt, illetve szavalatok voltak. Ennek láthatóan nagyon megörült a nagyszakállú.

- Povázsayné Kovács Marianna -

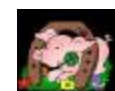
2011. december 16-án a Károlyi-kastély Márványtermében egymást követően két programon is részt vehettünk. Az első program a kisebbeknek kedvezett inkább, de utólag a nagyobbak is úgy értékelték, hogy nagyon szép, látványos és megható bábelőadást láthattunk egy **gödöllői bábcsoport** előadásában, Karácsonyi történet címmel. A darab Jézus megfogantatásának és megszületésének történetét idézte fel. Emellett egy szép dalt is megtanultunk, különféle mozdulatsorokkal együtt előadva. A bábszínház után ismét ellátogatott hozzánk a szigetszentmiklósi **Csillag Születik Énekiskola**, akik egy kis koncerttel kedveskedtek nekünk. A hangosítással jó ideig bajban voltunk, de Pozbai Laci bácsi egy hiányzó kábel elővarázsolásával, illetve a bábosok kölcsönérésítőjét felhasználva, végül megmentette a bulit. A fellépő énekesek közül nekem az elsőként fellépő legkisebb lány tetszett, mert aranyos volt, és picit izgult is. De hát ki ne izgulna egy nyilvános fellépésen? Szerintem mindenkinek tetszett a minikoncert, amit egy hatalmas tapsviharral díjaztunk. Reméljük, jövőre is eljönnek hozzánk, és megint egy színes programmal lehetünk gazdagabbak.

- Bordás Csilla -

2011. december 21-én az Országos Roma

Önkormányzat karácsonyi ünnepségén vett részt intézményünk 7 növendéke Klement-Soós Ágnes csoportvezető nevelő kíséretében. Az ünnepségre az ország minden területéről érkeztek roma és nem roma származású gyerekek, akik hatalmas zsbongással töltötték meg az önkormányzat székházát. Mi a saját sárga buszunkkal mentünk a Dohány utcába, ahol a székház áll. Amint megérkeztünk, kaptunk reggelit egy svédasztalról, így mindenki maga választhatta ki, hogy mit szeretne enni. Csak ezt követően indult el a hivatalos program, amelynek keretében több néni és bácsi köszöntőt, illetve beszédet mondott, majd ez után következtek a műsorszámok. Volt, aki verset szavalt, gyönyörűen hegedült, gitározott, énekelt. A fellépők között felismertük Nótár Maryt, illetve Bódi Gusztit és családját is, akik ismert számaikat adták elő. A színvonalas műsor után ajándékozássra került sor. Én kaptam könyvet és illatszereket is, de volt, aki mp3 lejátszót, vagy focilabdát kapott ajándékba. A program zárásaként egy nagy teremben minden meghívott közösen megebédelt, és a hazaútra még uzsonnacsomagot is kaptunk a szervezőktől. Nagyon jól éreztem magam, mert sokat neveltünk, játszottunk, fogócskáztunk, lufikardoztunk és sok-sok szaloncukrot begyűjtöttünk.

- Bordás Erika -

A nagy mesélő, *Lázár Ervin*, 2011. december 22-én múlt 5 éve, hogy elhunyt. Mindenki számára ismerősen csengetnek az általa megelevenített mesehősök nevei: Bab Berci, Árgyélus királyfi, Szegény Dzsoni és Árnika, vagy a négyzetű kerek erdő népes kis seregéből Mikkamakka, Szörnyeteg Lajos, Vacskamati, Dömdödöm, Bruckner Szig-

frid, vagy a félelmetes és soha nem látott pomogácsok. Nekik „köszönhetően” több alkalommal is kiérdemelte az Év Gyermekkönyve kitüntetését. Mesélő mivolta mellett foglalkozott újságírással, olvasószerkesztéssel, írt elbeszéléseket, regényt is, számos művéből rádiós, színpadi és filmes feldolgozások is készültek. Emlékezzünk rá A Négyzetű Kerek Erdő című mese első, szívbemarkoló bekezdésével:

„Én nem bánnám, ha néha-néha meglátogatna a Szomorúság. Mondjuk, havonta egyszer. Vagy inkább félévénként. Elüldögélhetne itt. Még be is sötéttenék a kedvéért. Összehúznám magam. És sajogna, sajogna a szívem.

De hogy mindennap eljön! Na nem, azt már mégsem! Hogy felidézze minden: egy ferde tekintet, egy régi tárgy, egy poros fénykép, a szélfújta levelek, az eső, az eldübörgő vonatok zaja. Na nem! Alig merek már kinézni az ablakon. Ott szokott előbukkanni a Szomorúság, a faluvégi dombhát mögül. Hű, komor ám, sötétbarna! Lép egyet, s már a Ráday-kastély tetején van, még egyet, s már itt áll a vasúti kocsmá udvarán; s mi neki onnan az én ablakom! Semmi. Már kopog. "Dehogy eresztlek - gondolom -, dehogy!" Törődik is velem! Átszivarog az ablaküvegen, betelepszik a szobámba. A fekete feketébb lesz tőle, a barna barnább, a pirosok kialusznak, elszürkülnek a sárgák, megfakulnak a kékek, a zöldek, mint a hamu. Reménykedem mindig, hogy nem hozzám jön. Annyian laknak erre felé... És már kopog is, kopp... kopp."

Van egy álmom

Van egy álmom,
Amit csak mi tudunk,
Senki más.

Csak te meg én,
Rajtunk kívül
Senki más.

- Bordás Erika -

Nem akarom én feltétlenül elzavarni a lepkéket, csak, ha körbepremlenek, és ezzel megijesztenek. Mert míg mások gyönyörködnek bennük, én a lepkéktől félek. Nem azért, mert szerintem nem szépek, csak ha felém jönnek, azzal megrémisztenek. Nem tudom, hogy miért van ez, de mindig félttem tőlük, amióta élek. Mind túl vadnak tűnt és veszélyesnek, nem bírtam elviselni, hogy egy lepke megérintsen. Egyszer mégis láttam egy kis lepkét, kisebbet a többtől, mégis szebbet mindnél. Nem félttem tőle, úgy, mint a többtől, alig vártam, hogy felém repüljön! Jött is a kis lepke, ugyan csak félénken, de nem mozdultam meg, nehogy elijesszem. Mozdulatlan testemet körbepremlte, végül leszállt a nyitott tenyerembe. Hagytam, hadd pihenjen kicsit a bal felemen, s a jobbal közben simogatni kezdtem. De bár ne tettem volna! Mert a lepke ettől megijedt, mert hogy tehetek ilyet, hogy egy ilyen szép lepkét ennyire megijesztek?! Bánkódtam is tőle, vajon meddig repül tőlem el? Aztán megállt a kis lepke, nem is olyan messze, de a közelébe már nem férkőzhettem. Talán mikor nagyobb lesz, és addig nem feled, talán akkor újra itt lesz a kezemben! De addig, csak várok, hadd cseperedjen, hadd repüljön messze, majd csak hazatéved. Addig csak nézhetem, messziről, szelíden, visszajössz még kincsem, vagy végleg itt hagysz engem?

- Anonymus -

A gyermekkor

Mikor ide jöttem éreztem jó helyen vagyok
Mikor láttam mindent tudtam itt maradok
Mikor gyerekekkel voltam boldognak éreztem magam
Mikor elteltek az idők elmentek néhányan
Sok jó pillanatot töltöttünk együtt mindenkivel
Sok idő elszállt amíg itt voltunk bent
Sok emlék van itt ami jó volt
Sok embert láttunk és ismertünk meg
Mindig visszanezék és a múltad látom
Mindig tudom ide mindig kell vágynom
Mindig tudtam itt érdemes volt lenni
Mindig is maradnék a végtelenig...

- Gart Bernadett -

Szívem szerelmes, lelkem boldog

Szívem szerelmes, lelkem boldog.
Te vagy az, kit szeretek, akit nem hagyok el.
Akit kerestem, mellettem immár.
Nézel, s én keresem tekinteted.
Csak veled lennék mindig,
Téged szeretnék örökre!

- Bordás Csilla -

Mikor másfél hónapig esett az eső...

Már éreztem előre, már fel-fel jött bennem a bizsergés, hogy változás következik. Valahol, messze már gyülekeztek a Felhők...

Eleinte csak a Szél kezdett egyre türelmetlenebbül, indulatosan növekedni, aztán érdektelenné vált... Valahol, messze Köd borította az Erdőt...

Fel-fellobbanó jelenségek voltak, melyeket nem vettem figyelembe, mert előtte és utána – kompenzálás képpen – mindig erősen sütött a Nap. Ekkor még nem tudtam, nem sejtettem, hogy nem csak énnekem ragyog...

Aztán elérkezett a hónap közepe. Virágok nyíltak, kisebbek, nagyobbak, termékenynek éreztem a Földet és biztonságosnak. S mikor a Méhek és Madarak megnyugvásról és békéről énekeltek, éreztem, hogy valami utolér... Szépen, lassan közelegettek a Fellegek...

Aznap hamar elköszönt a Nap, fáradtak és gondterheltek tűntek... S miután nem láttam már fényét, teljes sötétség lepett el...Lassan... halkán...sírni kezdtek a Felhők...

Vártam a Napot... sóvárogtam... a Fák sóhajtozva susogtak egymásnak egy ismeretlen érzésről... Vártam a Napot...

Eljött, köszönt s ment is... Az ismerős sötétség barátságot kötött a magánnyal és a fájdalommal. Ezen az estén több Felhő gyászolt az égen...

Így ment ez tizennégy nappalon és éjszakán keresztül. Már hiába jött a Nap, pár Felhő csendben, titokban mindig hullajtotta könnyét... Tizennégy hosszú és bánatos sötétség után ismét eljött; Sugaraival átkarolva sétált velem. Elbeszéltem neki a Méhek zümmögését, a Fák sóhaját, a Felhők... nem... a Felhőket nem mertem neki mondani... De a lényegét értette... Fogadalmat kötöttünk... Én a mindenemet ígértem, ő pedig a hosszan tartó meleget és ragyogást, ami eddig elmaradt...Sok idő után ismét láttam kacagni a Csillagokat az égbolton... De valami, valahol mélyen még lappangott...

Eltelt egy hónap... akármilyen volt is az, ami nem hagyott békét bennem, kezdett a felszínre törni... Hűvös volt délután, s mikor a Nap elköszönt és elment, a végről énekelte a Szél, s a Falevelek keringője megbántott...

Három hosszú nappal és négy éjszaka következett... A Felhők menthetetlenül zokogtak, a Fák majdnem kicsavarodtak a helyükről hajladozás közben. Elhervadtak a Virágok, a kisebb Cserjéket a Felhők könnyei kimosták a földből... Az égbolt a tehetetlenség fájdalomtól dörgött, a villámok a felismerés kínjától villantak fel... Valahol, mélyen legbelül valami meghasadt, véget ért...

A négy hosszú éjszaka után végre eljött a Nap. Nem ölelt át Sugara, és a ragyogása is mintha megkopott volna. Már tudtam... már éreztem... De azt akartam, hogy beszélje el nekem, hogy miért... A fájdalom már nem emésztett..., vagy érzéketlenné váltam volna? Aztán elköszöntünk egymástól. Nem akartam elengedni, de muszáj volt..., nem tarthattam vissza.

Sok idő telt el a félhomályban és az ürességben. Lassan, ráérősen felszállt a Köd...

Hosszú idő telt el. Azóta találkoztam már a Nappal... S bár már nyíltak új Virágok a réten, és a Cserjén gyümölcs terem, a fák lombjai az égig nyújtóznak s a Madarak éneke meg nem szűnik; hiányzik... Nem látom a fényét és ragyogását, de a Hold visszatükörözi jóllétét... Hiszen ha nem ragyogna, akkor a Holdat sem láthatnám...

S míg ezüst fényével ápolja sebeim, mesél nekem a Napról. S miután a Hold is elbúcsúzik tőlem, a Szentjánosbogarak éneklnek nekem újra a Hold meséjét, míg újra meg nem látogat...

- Rózsa Ágnes -

A háználküli sündisznó és a karácsony

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő. Ott élt egy sündisznó. Mindig szomorú volt, mert télen senki se fogadta be karácsony napján. Amikor karácsony lett, akkor nagyon bánatos volt. Amíg ment szomorúan, egyszer csak meglátott egy sünházat. Bekopogott, hogy befogadja-e valaki. De senki sem válaszolt neki. A sündisznó bement a házba. Nem volt benne senki. A sündisznó nagyon megörült. A kis süni elhatározta, hogy ott fog lakni. És a kis sündisznó ágakból csinált magának egy ágyat, egy szekrényt és egy nagy asztalt. De még most is szomorú volt, mert nem volt karácsonyfája. A kis sündisznó ezért kiment az erdő végébe keresni egy kis fenyőfát, ami befér a házába. De nem talált. Nagyon szomorú volt, így hazament, és sírdogált. Másnap a sündisznó bánatában csak bóklászott keresztül-kasul az erdőn, mígnem kiért egy ismeretlen fenyőerdőbe. Ment, mendegélt, de itt is mindegyik fenyőfa túl nagy volt. Amíg ment, mendegélt, egyszer végre talált egy kis fenyőfát. Ennek nagyon megörült, így kiásta és hazavitte. Igen ám, de valaki volt a házában.

- Hahó! Ki van odabenn? – kiáltotta, de nem válaszolt senki. Kinyitotta az ajtót, és egy sünilányt pillantott meg. A sünilány elmesélte neki, hogy nincs otthona. A kis sündisznó gondolkodóba esett, majd ezt kérdezte:

- Te sünilány! Szeretnél nálam lakni? Ettől a naptól fogva a kis süni és a sünilány együtt éltek. A kis süni így lett háza, karácsonyfája és egy társa is, akivel együtt ünnepelhetett ezentúl minden karácsonyt. Pár év elteltével öt kis sündisznójuk született, így hát a kis sündisznónak lett egy gyönyörű családja és sok-sok feledhetetlen karácsonya. És boldogan éltek, míg meg nem haltak...

- Baranyi Csaba -

Olvass figyelmesen!

Az alábbiakban az **Itt - Hon** kezdetben lévő számával kapcsolatban válaszolhatsz néhány kérdésre. Amennyiben figyelmesen olvastad a folyóiratot, a kérdésekre is helyesen válaszolsz, és a válaszokat beküldöd /vagy behozod/ a szerkesztőség címére, pénzjutalomban részesülhetsz. A válaszok leadásának határideje: **2012. április 02.**

1. Melyik csapat nyerte a Vándorkupát?
2. Ki a migránsok vezetője?
3. Kinek az alkotásai láthatóak a Portré című oldalon?
4. Hányadik születésnapját ünnepelte november 15-én a Gyermekközpont?
5. Mely időpontokban „közlekedett” a Meskójárat 2011-ben?
6. Milyen tevékenységet takar a nagy „hadművelet”?
7. Ki volt Szent Márton?
8. Melyik csoport és mikor járt a Mátrában?
9. Ki írta a Négyszögletű Kerek Erdő című mesét?
10. Melyik program és miért volt a legemlékezetesebb számodra az újságban megjelentek közül?

Itt - Hon

Kiadja a főtí Károlyi István Gyermekközpont

Felelős kiadó: Czikó Benjámin igazgató

Főszerkesztő: Szalai Zsuzsanna szabadidő-szervező

A szerkesztői munkát segíti: Losné dr. Tímár Erika igazgatóhelyettes

Számunk szerzői:

Albi Katalin pszichológus, Anonymus diák, Baranyi Csaba diák, Bordás Csilla diák, Bordás Erika diák, Fonódiné Rutka Izabella család- és utógondozó, Gart Bernadett diák, Hasibullah Darwish diák, Horváth Bernadett módszertani osztályvezető, Kissné Szentmihályi Marian fejlesztő pedagógus, Lázár Ervin költő, Lovas Ádám diák, Molnár Márta tanár, Povázsayné Kovács Marianna otthonvezető, Rózsa Ágnes diák, Szalai Zsuzsanna szabadidő-szervező, Tóth Viktor diák.

Külső segítőink: Bódi István humánpolitikai szervező (arculattervezés, konzultáció), Horváth Bernadett (olvasószerkesztés), Károlyfiné Miklós Aranka titkárnő (konzultáció, tördelés)

Technikai szerkesztő: Novák Csaba gazdasági vezető

Szerkesztőség címe: 2153 Fót, Vörösmarty tér 2., Ifjúsági Klub

Nyomdai munkák: Wendl és Társa Kft.

A Szerkesztőség a megjelent írások tartalmáért és minőségéért felelősséget nem vállal, a felelősség a szerzőket terheli.

